

Ο ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΟΥΑΛΛΙΑΣ

Οί φίλοι και οι έχθροι του Άγγλου διαδόχου στην Ακαδημία της Οσθόρνης. Η ζωή του στα πελερμικα «Ινδούσταν». Ερωτικές περιπέτειες στὸ Παρίσι. Τὰ ἱστορικά μὲθυσια τῆς Δέσσης Μπούλιγκτον. Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας στὸν πόλεμο, κλπ.

ΣΤΕΡ' ἀπὸ τοὺς αἰματηροὺς ἀγῶνες τοῦ φωμοῦ ποὺ γίνονται καθημερινῶς στὶς πρώτεσους τοῦ Παλιού καὶ Νέου Κέουμου, καταλαβαίνετε πολὺ εὐκόλα ὅτι κανεὶς δὲν πολυσοκότεται γιὰ τὰ σημερινὰ πρίγκηψόπουλα καὶ τὴ ζωὴ τους. Κι' αὐτὰ ἀκόμη τὰ παραυθία τῶν παιδιῶν δὲν ἀναφέρουν πειὰ ἠρωτικά καὶ χρυσοστόλιστα θαυσιόπουλα. «Ὅσο γιὰ τὰ θνερα τῶν ἐργαζομένων κοριθιαῶν, ποὺ φανταζότουσαν ὅτι θὰ παντρευότουσαν τὸ θνευρεμένο θαυσιόπουλο, σήμερα εἶνε κάπως πὸ πεζὰ κι' ἡ ἀπαιτήσεις τους λογικότερες. Φαντάζεσθε λοιπὸν τίς δυσκολίες τοῦ «επαγγέλματος» ἐνὸς πρίγκηψος ποὺ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ διατηρῆ τὴν δημοτικότητά του καὶ τὴν ἀγάπην τῶν μελλοντικῶν ὑπηκόων του. Ὡστόσο, μιά ἀπὸ τίς πιὸ ἀξίαγάπητες καὶ τίς πιὸ δημοφιλεῖς μορφές τῆς ἐποχῆς μας εἶνε κι' ὁ διάδοχος τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου, ὁ γουπτελικὸς Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας. Σ' ὀλόκληρον τὸν κόσμο δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴ τὸν ξέρη, καὶ νὰ μὴ μιλάει γιὰ τὴν καλωσύνη του καὶ τὴν παρμιωδὴ ἀπλότητα τῶν τρόπων του. Ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας εὐχαρίστωσθε ἐγκατέλειπε, ἂν αὐτὸ ἦταν δυνατό, τὴν διαδοχὴ τοῦ θρόνου καὶ τίς σκοπιότητες τοῦ θασιλέως γιὰ ν' ἀφοσιωθῆ στ' ἀγαπημένα του σπόρ.

Ὁ Ἀγγλὸς δημοσιογράφος σέρ Β. Μάρντον, σ' ἓνα πολὺκροτο ἄρθρον ποὺ δημοσιεύτηκε ἐσχάτως σ' ὅλες σχεδὸν τίς ἡμεριδές τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, κάνει μιά σκιαγραφή τῆς νεανικῆς ἡλικίας τοῦ γουπτελικοῦ πρίγκηψος, ἡ ὁποία, μὰ τὴν ἀλήθεια, καθὼς θὰ δοῦν οἱ ἀναγνώστες μας, δὲν εἶνε τόσο ρόδινη καὶ χωρὶς λύπες καὶ στενοχωρίες.

«Ὅταν ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, γράφει ὁ σέρ Μάρντον, συμπληρώσῃ τὸ δέκατον τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἀποφασισθῆκε σ' ἓνα οικογενειακὸ συμβούλιον ποὺ συγκρότησαν ὁ τότε θασιλεὺς Ἐδουάρδος καὶ οἱ γονεῖς του, νὰ σταλῆ στὴ Ναυτικὴ Ἀκαδημία τῆς Οσθόρνης, χωρὶς κανένα προνόμιον καὶ νὰ μὴ διαφερῆ καθόλου ἀπὸ τοὺς ἄλλους μαθητὰς. Ἐνας παλιὸς θαυματόλογος μελιστὰ ἀναφέρει ὅτι ὁ σημερινὸς θασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, γιὰ νὰ πείσῃ τὴ σύζυγόν του, ποὺ ἦταν τόσο τυπικὴ στὰ ζητήματα τῆς ἐθιμοτυπίας, τῆς εἶπε γαμοεὺδιόλιτας:

—Μὴ φοβάσαι, ἀγαπητὴ μου Μαρία! Ἐστὼ κι' ἂν ὀλοι θελήσωμε τὸ ἀντίθετο, δὲν θὰ θρεθῆ κανεὶς νὰ τὸν ἀφήνῃ νὰ λημονοῖται καὶ μαι μόνον στιγμῆ, ὅτι εἶνε ὁ μέλλων θασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ζωὴ τοῦ πρίγκηψος στὴν Ἀκαδημία τῆς Οσθόρνης μὲ τοὺς ἀριστοκράτας καὶ πλουσίους συμπαθητὰς του δὲν ἦταν καὶ τόσο καλὴ, γιὰτὶ τὸν πείραζαν διαρκῶς γιὰ τὸν τίτλον του καὶ τοῦ ἐδειχναν μαι μεγάλη ἀδιαφορία. Οἱ μόνου ποὺ ζήτησαν νὰ τὸν βοηθήσουν καὶ νὰ γίνου φίλοι του ἦσαν οἱ φτωγοὶ συμπαθητὰ του, στοὺς ὁποίους ἐκείνου ἀπὸ τὴν πρώτῃ μέρα ἐδειξε ἐξαιρετικὴ συμπάθεια κι' ἀγάπην.

Ἀπὸ τὴν Οσθόρνῃ ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας εἰσήλθῃ στὴ σχολὴ τοῦ Νταρταμουθ. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴν πέθανε ὁ θασιλεὺς Ἐδουάρδος κι' ὁ πατέρας του ἔγινε θασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας. Ὁ μικρὸς πρίγκηψ ἔγινε τότε δοῦς τῆς Κορνούαλης καὶ κληρονόμος τοῦ στέμματος...

Γιὰ τὸ διάδοχόν τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου ἄρχισε ἀπὸ αὐτὴ τὴ μέρα μιά ἀτέλειωτὴ σειρά δεξιόσεων καὶ τελευτῶν γιὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ τίτλου τοῦ Ἰππότη τῆς Περικινμίδος. Τέλος, στὸν πύργον τοῦ Κάρναθον, τοῦ ἐβόθη ὕπερα ἀπὸ μιά μεγαλοπρεπὴ γιορτῆ, ὁ τίτλος τοῦ Πρίγκηψος τῆς Οὐαλλίας καὶ σὲ λίγες μέρες ἔφευγε μὲ τὸ πολεμικὸ «Ἰνδούσταν», γιὰ ἓνα μεγάλο ἐκπαιδευτικὸ ταξεῖδι, σὲ ἡλικία δεκαεπτά χρόνων...

Ὅταν τὸ «Ἰνδούσταν» ἄρχισε νὰ ἐγκαταλείπῃ τὸ λιμάνι, τὰ πράγματα ἄλλαξαν γιὰ τὸν νεαρὸ πρίγκηπα! Δὲν ἦταν πειὰ ὁ διάδοχος τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου, ἀλλὰ ἓνας νεαρὸς ναυτικός ὑπὸ τίς διαταγὰς κάποι προμερῶν καὶ ψιμνῶν στὴ θάλασσα γερόλυκον ποὺ δὲν πολυσοκοτιζότουσαν ἂν ἦταν θαυσιόπουλο. Ἦθελαν νὰ γινούταν ὅλες ἡ δουλειές τοῦ καραβιοῦ μὲ ἀκριβεία καὶ μὲ τυχρὰ ὑπακοή.

Στὴ θάλασσα τοῦ Βορρᾶ, τὸ πολεμικὸ «Ἰνδούσταν» συνάντησε μεγάλην τρικουμιά κι' ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἀναγκάστηκε

τότε νὰ μάθῃ ὅλες τίς θρωσίες τῶν γερολυκῶν καὶ νὰ συνήθειε τ' ἀστεία τῶν ναυτικῶν καὶ στὸ οὐστὸ μὲ σόδα. Ἐμαθε ἀκομὴ νὰ πῆνῃ τὸ περίφημον «θηρίον», δηλαδὴ ἓνα μεγάλον ποτῆρι γεμάτον ἀπ' ὄλα τὰ δυνατόν λάικερ, χωρὶς νὰ κυλιέται μεθυσμένος στὸ κατάστρωμα καὶ τραγοῦδους κι' αὐτὸς τὰ παράθεν τραγοῦδια τῶν ναυτικῶν, ποὺ δὲν φημιζόταν καὶ τόσο γιὰ τὴν λεπτότητα τῶν ἐκφράσεων τους...

Ἡ πληροφορίες ὅμως αὐτὰς γιὰ τὰς...πρὸοδούς τοῦ πρίγκηψος κατατρόμαξαν τὴν μητέρα του, τὴν θασιλίσσα Μαρία ἡ ὁποία φοβήθηκε γιὰ τὸν χαρακτήρα τοῦ παιδιοῦ τῆς κι' ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μῆνες, τὸ πολεμικὸ «Ἰνδούσταν» διετάσθη νὰ διακόψῃ τὸ ταξεῖδι του καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ἀγγλία...

Ἐκείνον τὸν καιρὸ, ἐπετράθη τὸν νεαρὸν διάδοχον νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ Παρίσι, γιὰ νὰ διασκεδάσῃ λίγο, γιὰτὶ ὕπερα θὰ εἶνε ἐξετάσεις γιὰ νὰ εἰσαχθῆ στὸ Μάγκνιταλν-Κόλλετζ τῆς Οσθόρνης.

Στὸ Παρίσι, φιλοξενήθηκε ἀπὸ τὸν μαρκησιον ντέ Μπρωτεῖλ, ποὺ ἦταν φίλος τοῦ θασιλέως κι' ἐκεῖ γνώρισε καὶ τίς πρώτες εὐθυμεις γυναῖκες. Ἡ ἐρωτικῆς του κατακτήσεις μάλιστα ἦσαν τόσες πολλές, ὥστε ὁ καθηγητῆς του Χανσέλ κι' ὁ ταγματάρχης Καντόγκαν ἀναγκάσθηκαν νὰ τοῦ ὑποδείξουν ὅτι, ἂν τίς μαι θανε ἡ θασιλίσσα Μαρία θὰ ἐτροκοκρατεῖτον πάλι καὶ θὰ τοῦ ἀνακαλοῦσε στὸ Λονδίνο. Στὸν ταγματάρχην Καντόγκαν χρωστάει ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας τὴν μεγάλην ἀγάπην του γιὰ τὸ σπόρ καὶ τὴν ἱππασία κι' ἀκόμη καὶ ἡμέρα μιλάει μὲ θαυμασμό γιὰ τὴν ἐπιδειξιότητα καὶ τὴν ἐξυπνότητα τοῦ συνοδοῦ του.

Ὁ ἀνήσυχος ὅμως χαρακτήρας του δὲν τὸν ἄφηνε νὰ περάσῃ μαι φρόνιμη ζωὴ. Ἐτοῖ ἔγινε μέλος τῆς περιφημῆς λέσχης Μπούλιγκτον, στὴν ὁποία ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν γίνόντουσαν θακχικά συμπόσια ποὺ διαρκούσαν ὀλόκληρη τὴν νύκτα καὶ στὰ ὁποία διασκεδάζε νὰ θλέπῃ τὸς ἀριστοκράτας νὰ κυλιότουαι στὸ πάτωμα μεθυσμένοι ἀπὸ τὸ κρασί, ἐνῶ ἐκείνος κέρδιζε πάντοτε τὸ στοιχημα κι' ἐξακολουθοῦσε νὰ πῆνῃ, ὅπως τότε, δταν ἦταν στὸ πολεμικὸ «Ἰνδούσταν»...

Ἀπὸ τὴ μέρα ὠστόσο ποὺ κλειστικὸς στὴν Ὁξφορδῃ, ἄρχισε μαι φρόνιμη ζωὴ. Ἐτοῖ ἔγινε μέλος τῆς περιφημῆς λέσχης Μπούλιγκτον, στὴν ὁποία ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν γίνόντουσαν θακχικά συμπόσια ποὺ διαρκούσαν ὀλόκληρη τὴν νύκτα καὶ στὰ ὁποία διασκεδάζε νὰ θλέπῃ τὸς ἀριστοκράτας νὰ κυλιότουαι στὸ πάτωμα μεθυσμένοι ἀπὸ τὸ κρασί, ἐνῶ ἐκείνος κέρδιζε πάντοτε τὸ στοιχημα κι' ἐξακολουθοῦσε νὰ πῆνῃ, ὅπως τότε, δταν ἦταν στὸ πολεμικὸ «Ἰνδούσταν»...

Ἀπὸ τὴ μέρα ὠστόσο ποὺ κλειστικὸς στὴν Ὁξφορδῃ, ἄρχισε μαι φρόνιμη ζωὴ. Ἐτοῖ ἔγινε μέλος τῆς περιφημῆς λέσχης Μπούλιγκτον, στὴν ὁποία ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν γίνόντουσαν θακχικά συμπόσια ποὺ διαρκούσαν ὀλόκληρη τὴν νύκτα καὶ στὰ ὁποία διασκεδάζε νὰ θλέπῃ τὸς ἀριστοκράτας νὰ κυλιότουαι στὸ πάτωμα μεθυσμένοι ἀπὸ τὸ κρασί, ἐνῶ ἐκείνος κέρδιζε πάντοτε τὸ στοιχημα κι' ἐξακολουθοῦσε νὰ πῆνῃ, ὅπως τότε, δταν ἦταν στὸ πολεμικὸ «Ἰνδούσταν»...

Ἐνας ἀπὸ τοὺς παρισταμένους τὴν ἴδια στιγμῆ τὸν παρακάλεσε νὰ τοῦ παραχωρήσῃ τὸ λόγο καὶ τραγοῦδῃς τὸν Ἀγγλικὸ Ἔθνικὸ Ὑμνον. Ὁ Πρίγκηψ τότε σκώθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του εὐχαριστήμενος καὶ τραγοῦδῃσε κι' αὐτὸς ἓναν ἐργατικὸ ὕμνον, ποὺ ἐνθουσίασε τοὺς σοσιαλιστὰς φοιτητὰς.

Ἄπειρα τῶρα εἶνε τὰ ἀνέκδοτα στρατιωτικῆς ζωῆς τοῦ Πρίγκηψος τῆς Οὐαλλίας. Ὁ σέρ Μάρντον στὸ πολὺκροτο ἄρθρον τοῦ ἀναφέρει μερικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ.

Ὅταν ὁ ζωηρὸς πρίγκηψ τελειώσε τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφορδῆς, ἐστάλη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ στὸ Οὐάδρεϊ τοῦ Ἐσσεξ. Ἐνα πρῶτον σπτεμβριοῦ τοῦ 1914, ἐνῶ ὕμνωζε μερικὸς νεοσυλλέκτους, ἔχασε τὴν ὕπνου τὸν κι' εἶπε σ' ἓνα γέρον λοχία ποὺ παρακολούθησε τὰ γυμνάσια:

—Περιέργον! Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ἂν καὶ φαίνονται τόσο ἐξυπνοὶ, χάνου διαρκῶς τὸ θῆμα τους καὶ τὴ σειρά τους!

—Κύριε ὑπολοχαγέ, τὸ ἀπάντησε ὁ λοχίας, αὐτοὶ οἱ νέοι εἶνε ἐξυπνοὶ, μὰ ἐσεῖς τοὺς μεταχειρίζεσθε σὰν δεσποινίδες. Για μεταχειρισθῆτε τους μὲ περισσοτέρην αὐστηρότητα καὶ θὰ δῆτε τί ὠφεία ποὺ θὰ μάθου νὰ περπατᾶνε!...

Ἀπὸ κείνη τὴ μέρα πράγματι, οἱ νεοσυλλεκτοὶ ἔρθηκαν κυριολεκτικῶς τὸ διαβολὸν τους ἀπὸ τὸν λεπτοκαμωμένο ὑπολοχαγο κι' ἀναγκάσθηκαν νὰ γίνουνε ἐφετῆρα.

Μετὰ ἀπὸ ἓνα μῆνα, τὸ σύνταγμα τοῦ ἀνεχώρησε γιὰ τὴ Γαλλία, μὰ ὁ πρίγκηψ πληροφορήθηκε ὅτι θὰ ἔμενε στὸ Οὐάδρεϊ. Πειραγμαμένος λοιπὸν, ζήτησε μαι μικρὴ ἀδεία κι' ἔτρεξε στὸ Λονδίνο, ὅπου παρουσιάστηκε τὸν Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ζήτησε ἀκράσει τὸ λῶρον Κίτνεμπερ.

—Γιατὶ δὲν μοῦ ἐπέτρεπαν νὰ μεταβῶ στὴ Γαλλία; τὸν ρᾶ-

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΩΡΑ

ΜΙΑ ΣΥΝΤΑΓΗ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ίσως μερικές συμβουλές, που δίνει ένα Γαλλικό περιοδικό στους αναγνώστες του, για να ζήσουν ευτυχισμένοι :

- 1) Μην χάνετε τον καιρό σας γρονθοποιώντας έναντι της άτυχίας σας και της άτυχιάς του κόσμου.
- 2) Κάνετε μη ενσυνείδητα και μη εγωιστική τη δουλειά που σας ανέθεσαν ή Μόρια εδώ κάτω στη Γη.
- 3) Φροντίστε να αποδίδουν όσο το δυνατόν περισσότερους καρπούς η προσπάθειές σας.
- 4) Η μεγαλύτερη και διαμρέτερη απόλαση που μπορούμε να δικαιώσουμε, είναι εκείνη που μας δίνει η συνείδηση ότι είμαστε ευχαριστημένοι από τον εαυτό μας.
- 5) Η έγερση δεν είναι άγγραια. Και δεν είναι μοναχά το μέσο να αποκτήσουμε, ότι χρειαζόμαστε για να ζήσουμε, αλλά είναι και αναγκαία συνθήκη για τη βελτίωση της τύχης όλων μας. Είναι μία δράσις καλή, όμοια, όμοια και ωφέλιμη.
- 6) Προέτι να αγαπάμε την εργασία μας αυτήν και' εαυτήν. Έτσι θα μας φαίνεται ευκολότερη. Και θα εργαζόμαστε καλύτερα και περισσότερο.
- 7) Δεν ζούμε στη Γη για να είμαστε λυπημένοι και να κλαίμε τη Μόρια μας.
- 8) Μην είστε πολύ ζηλιάρδες και φθονεφοί. Ό ο φθόνος, είτε ο Σταυρά, είτε το μεγαλύτερο εμπόδιο για την ευτυχία. Αν δεν έχετε δικαίωμα αυτοκτονίας, παρηγορηθείτε με ταξί. Κι' αν τα οικονομικά σας μέσα δεν επέτρεπουν το ταξί, παίρνετε το τραμ. Αν δεν έχετε ούτε για το τραμ, φημηθείτε τι είναι κάποιος φιλόσοφος. Είτε πώς ο καλύτερος τρόπος να ταξιδεύει γρήγορα είναι τόν...κι' αφήνουν 2 τραμ, δηλαδή η πελοπορία. Αυτό είναι μια μεγάλη αλήθεια και δεν πρέπει να την ξεχνάτε.
- 9) Η ευτυχία είναι ένα πράγμα που είναι δύσκολο να καθορισθί. Σπανίως βρισκείται μεταξύ των πλοισίων και των μεγάλων, μέσα στα παλάτια και τα μέγαλα. Την βρσκει κανείς συνήθότερα στις κλιμάχες των φτωχών και των ταπεινών. Την βρσκιουμε κρυφός σ' εκείνους που λένε : «Θέλω ναμία ευτυχία, το θέλω και θα γίνει, είμαι κλάας ευτυχής»

10) Οι μεγάλοι και οι πλοισιοί έχουν κι' αυτού τους μελλάνδες τους, τις στενοχωρίες τους, τις μιλίες και τις κακομοιρίες τους, όπως κι' όλοι μας. Οι άλλοι, οι φτωχοί, έχουν την καλή τους καρδιά. Βέβαια και κι' αυτούς, όπως για όλους τον κόσμο, το γεμάνα κάνει χυμό, γινόνται, λυσσομανία ή παγερός άερας, το δέ κλωσάει καιει και ζεσταίει ο ήλιος, μα τα δένονται όλα με αταραξία κι' άνοιχτη καρδιά.

11) Κι' ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος έχει κάποια λύπη, κάποια σκοτοφιά, που θα διατάρασε την ευτυχία του, αν δεν προσπαθούσε να την ξεγιάσι. Κι' αν το τύχει και κωμικά μικρή άτυχία, δεν γάβεται να κλωσάει τη στενοχώρια και τη λύπη του, αλλά φροντίζει να μη την σκέφτεται καθόλου.

της. Αν πρόκειται να σκοτωθώ, αυτό δεν έχει καμιά σημασία, αφού έχω άδελφούς!

— Σύμφωνα με το άπάντησε ο Κίτσεναρ, δεν έχει μεγάλη σημασία! Πιθανόν όμως να συλληφθείτε αιχμάλωτος κι' ενώ δεν μπορώ να διατρέξω ένα τέτοιο κίνδυνο!..

Ό πρίγκιψ ωστόσο κατόρθωσε τον Νοέμβριο ν' αποδιδαστή στη Γαλλία, άποπασμένος στο Άρχηγείο. Έκει πέρα όμως δεν άργησε να καταλάβη ότι τον πρόσεχε διαρκώς ο ταγματάρχης Μπάρρυ, στον οποίο είχε αναβείσει ο βασιλεύς την έπιτηρησή του γιου του υπό άτομικήν του εδθνήν.

Μιά μέρα, ο Μπάρρυ έχασε τα ίχνη του πρίγκιπος. Τρελλός τότε από την άπελπισία του, άναστράωσε τον κόσμο και τέλος έλληροφωρήθη ότι ο αιχμάλωτός του είχε άναχωρήσει με τ' άτοκινή του για να διαβείσθ διαταγές σ' ένα τμήμα του πυροβολικού κοντά στη γραμμή του πυρός! «Όταν ο ταγματάρχης Μπάρρυ έφτασε τρoικροκρατημένος εκεί πέρα, είδε τον πρίγκιπα να καπνίζει ήσυχά την πίπα του και να κωτάζει το σκοτεινό του που το είχαν θρομματίσει ή γερμανικές όδίδες... Την άλλη μέρα το πρωί, ο ταγματάρχης έστειλε ένα έπιτηρητή τηλεγραφήμα στον άρχιστράτηγο σέρ Τζόν φρέντς, στο όποιο του έλεγε ότι: «Ό νέος αυτός άρχιά ή γρηγορά θα σκοτωθί και δεν έπιθυμώ ν' αναλάβω την εδθνήν του θανάτου του! Παρακαλώ να με στείλετε στη θέση μου, στα χαρακώματα.» Η αίτησή του, λοιπόν, έγινε δεκτή, ενώ ο πρίγκιψ έξακολουθούσε να παρουσιάζεται γιατί δεν τον άφηναν να πολεμήσει κοντά στους γυναιδέριους, σαν ένας όποιοσδήποτε αξιωματικός...

Κι' ο σέρ Β. Μάρντον, τελειώνοντας το βιογραφικό σημείωμα του για τα νεανικά χρόνια του Πρίγκιπος της Ουαλλίας, άναφέρει ότι δεν υπάρχει άλλο θασιλόπουλο που άγαπήθηκε τόσο από τους συντρόφους του και τον κόσμο, όσο ο διάδοχος της Άγγλικής θρόνου.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Να τι θα τη προνομιούχος άνθρωπος!...
—Ένας ιδιοκτήτης στο Παρίσι έφτασε στον κίβο του σπιτιού του και εις βάθος έξ μέτρων, ένα εύρημα καταπύριο, για την περίπτωση βουβαροδισίου.

—Το καταπύριο αυτό είναι τόσο στερεά κατασκευασμένο, ώστε ν' άντεχι και στις ισχυρότερες βούβες των αεροπλάνων, έπισης δε έχει και μηχανήματα να έξουδετερώνη την επίδραση των δηλητηριωδών αέριων.

—Φαντασθήτε πια τι θα γίνει, αν γενικευθούν τα καταπύρια αυτά, από το φόβο προσεχούς πολέμου.

—Θά βλέπαμε να δημοσιεύονται στις έφημερίδες εννοιαστήρια ός: έξής συντεταχμένα : «Ένοικιάζεται όμοια εύηλιος, εύαρος, εις κεντρικήν θέσην, δομάτια πέντε, χώλι, λουτρό, κωξίνα, μαγειρείον, ήλεκτρική έγκατάστασις, δομάτιον ύψηφείας και ... καταπύριον &...»

—Ένας Γάλλος ψυχολόγος, ο κ. Μαρσέλ. Εσπώ, σ' ένα άρθρο του άποδεικνει ότι στις γυναίκες άφασον περισσότερο τα βιβλία, που τις κάνουν να κλαίνε, παρά εκείνα που τις κάνουν να γελούν.

—Αυτό είναι και το συμπέρασμα από ένα δημοψήφισμα, που έκαμιν η Ένωσις των Γαλλίδων Γυναικών.

—Υπέρ των συγγενητριών βιβλίων έφημερίων 7.654 γυναίκες, και υπέρ των κωμικών, αστεριών ή διασκεδαστιών 5.251.

—Στις γυναίκες ύπερσχεσι ή καρδιά, το άσθημα, ή σιγάνησις, δηλαδή τα δάκρυα.

—Το γέλιο είναι κρυφός κωσθός και άνίγει μάλλον στον άνδρα.

—Ένας μουσικοδιδάσκαλος στην Άμερική άργώνουσε σε διάφορες πόλεις...άσχηστες απειθείων.

—Όρχηστρες, δηλαδή, πλήρεις, στις όποιες τα διάφορα όργανα παιζούν παιδάκια ήμιας μικρότερας των έξ ετών.

—Η πιο φημισμένη ιμπεριόδιστη όρχηστρα είναι του Χόλλυγουντ, ή όποια έχει και πολλές εισαγωγές, γιατί όλοι την προτιμούν, για κωσθό, βέβαια, στις προγές που γινόνται.

—Συμφητες όμως τι ήτοιμή προέτι νάχη ο μουσικοδιδάσκαλος αυτός, για να μάθη μουσική και να ήτοιμάει στην ιμαργέττα του τόσα κωσθόδεια!..

—Ό κωμικήτης της Ίατρικής Κούρλιος Λιποφτ, στην Άγγλία, έδωσε τελευταίως μια διάλεξη για τη σχέση του έγκεφάλου με την διανοητική ικανότητα.

—Επιστοποίησε δηλαδή κι' αυτός ότι το μέγεθος του έγκεφάλου και το βάρος του δεν έχει καμιά σχέση με την διανοητική ικανότητα.

—Όλοι βέβαια πάζετε δη σε διάφορα τμήματα έπιγραφές να λένε : «Παρακαλούμε, πετράτε καλά τα χρήματα που παίρνετε, ούδέν άλαθος άναγνωρίζεται μετά την όμακράριον εκ το ταμείου.»

—Και' άτομικισιν αυτής της έπιγραφής, ο έφημερίος ενός χωριού στην Άγγλία έβαλε την έξής έπιγραφή στην εκκλησία :

—«Όσοι έρχονται να ποσνδευθούν, παρακαλούνται να σκέπτωνται πρώτα καλά τι πρόκειται να κάμουν. Μετά την άπομάρκνουν εκ της εκκλησίας, ούδέν...λάθος άναγνωρίζεται.»

—Σύμφωνα με τις νεώτερες άστρνομικές παρατηρήσεις, ή διάμετρος της Σελήνης είναι 64.732 χιλιόμετρα.

—Η απόσταση δε της Σελήνης άπ' τη Γη είναι 384.395 χιλιόμετρα.

—Το Βέλγιο είναι ή χώρα, όπου οι άνθρωποι κάνουν την περισσότερη ύπνρα.

—Το έτος 1932 ή έτησια καταναλώσεις ύπνρας άντιστοιχούσε προς 185 λίτρες στο κάθε άτομο.

—Η άλλες χώρες έρχονται πολύ κάτω.

—Στην Άγγλία ή καταναλώσις ύπνρας και' άτομον ήταν 77 λίτρες, στην Άυστρία 72, στη Γερμανία 68, στη Λανία και Τσεχοσλοβακία 62, στην Έλβετία 46, στη Γαλλία και την Ίταλία 42, στη Σουηδία 38, στην Όλλανδία και στη Νορβηγία 25.

—Στη Γαλλία άπόλυτοι κωλοσοφούν εν διαφ 1.712.233 αυτοκίνητα, έπιδατικά και φορητά.

—Στο Παρίσι και τα περίεξ κωλοσοφούν 26.579 αυτοκίνητα.

—Πόσους κατοίκους μπορεί να θρήνη η Γη όλόκληρη ; Με τα μέσα που έχει σήμερα στη διάθεσή της ή ανθρωπότητα, ή Γη μπορεί να θρήνη έξ διασεκαταμύρια κατοίκων.

—Έπαι του παρόντος το σύνολο των κατοίκων της ήπαύογίζεται σε 1.820 εκατομμύρια.

